

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פרשת מצורע - מלה טובה

"וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְלָקַח לְמִטְהָר שְׁתֵּי צִפְרִים חִיּוֹת טְהוֹרוֹת וְעֵץ אֶרֶז וְשָׁנִי תוֹלַעַת וְאַזְבִּי" (ויקרא יד, ד)

להחיות מתים, אך תמיד העדפתי להחיות חיים".

כשאתה אומר מילה טובה לשני אתה מחייה אותו כפשוטו! כפי שרבותינו דרשו- "מחיה מתים- במאמרו".

בגמרא (ב"ב ט ע"ב) אמרו: מי שנותן צדקה לעני מתברך בשש ברכות, ואילו זה שמפייס את העני ומדבר על ליבו דברי תנחומין מתברך באחת עשרה ברכות.

לבורא עולם חשוב יותר הדיבור שאתה מוציא כדי לחזק את הזולת מאשר הכסף שתיתן לו!

המהר"ל (בחיידושו שם) כותב: כי הנותן פרוטה לעני- אינו משיב את נפשו אלא לפי שעה, שאחר שקנה בפרוטה אוכל לשבור רעבונו והחיות נפשו, כלה הנאתו.

אך המפייסו בדברים- הרי הוא משביע את נפשו ומחיה אותו בדברים, וחיזוק זה עומד וקיים לעד.

כמו שאנחנו נזהרים לא לדבר חלילה לשון הרע כך נשתדל לעודד ולומר מילים טובות לזולת.

בברכת שבת שלום וחג פסח כשר ושמח הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

הצלחה בגור"ר
יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמאל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה
אורן חיים בן אלן אסתר רונית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרוו בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא
גלית בת מסודי אליהו דרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

על הפסוק: "וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְלָקַח לְמִטְהָר שְׁתֵּי צִפְרִים" (ויקרא יד, ד) רבותינו שואלים: מדוע על המצורע המיטהר להביא שתי ציפורים?

ביאור ראשון: יש בית דין שבו ארבעה ממונים שמנדים לכל מי שהוציא מפיו דבר נבלה ואחר כך הוציא מפיו דבר תורה. בנוסף לכך תפילתו לא נשמעת במשך ארבעים יום.

לכן מובן מדוע צריך לקחת שתי ציפורים: ציפור אחת בגלל הלשון הרע שהוציא מפיו והציפור השניה על דברי התורה שהוציא מפיו לאחר הדיבורים האסורים שדיבר - כמו יין משובח שעבר דרך צינור שופכין שגם היין נמאס. (זוהר פקודי רמט).

ביאור שני: כמו שהאדם יענש על מילה רעה שדיבר על חברו, באותה מידה יענש על מילה טובה שיכול היה לומר ולא אמר.

לכן עליו להביא שתי ציפורים: אחת על הלשון הרע שדיבר, ואילו השניה על הטוב שנמנע מלדבר.

בתורה הקדושה כתוב: "וְהִיָּיתֶם לִי סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים" (שמות יט, ה). בעלי המחשבה אמרו שמצירוף סופי התיבות "לי סגולה מכל העמים" מתקבלת המילה יהלם. אם נשנה את הסדר נקבל "מילה".

במה מתייחד עם ישראל מכל העמים? שידוע להגיד מילה טובה ולפרגן אחד לשני.

האדמו"ר הרב מנחם מנדל מורגנשטרן זיע"א (ה'שרף מקוצק' זצ"ל) אמר: "בכוחי היה

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל
לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר
לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן ארייס וליילד אורי חיים בן שלי

להצלחת דביר בן נלי רחל
זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
להצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

צפני לבת

ע"י	כנסת לבת צאת לבת	ריבון תם	
י"ט	18: 28	19: 41	20: 27
ת"א	18: 46	19: 38	20: 24
מ"ט	18: 47	19: 40	20: 26
כ"ב	18: 47	19: 39	20: 25

שואל ומשיב בהלכה – הכשרת כלים לפסח

אלו כלים אפשר להכשיר לפסח?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה:

סכ"ם מטבח - יש אפשרות להשתמש בסכ"ם על ידי הגעלה. כלומר, עליו לשים סיר עם מים ע"ג האש. כאשר שהמים מבעבעים, יתן לתוכם את הסכ"ם. לאחר מכן, ישטוף מיד במים קרים

פלטה חשמלית - מספיק שיַערה עליה מים רותחים ישר מהקומקום. לאחר מכן יש לנקות היטב את הפלטה מכל חשש חמץ.

מחבת - די בהגעלה, שמכניס אותה לתוך מים רותחים. במחבת מסוג 'טפלון' לא מועילה הגעלה וחייב לקנות חדשה לפסח.

סירים - מכיוון שמבשלים בהם גם חמץ, חייב להכשיר אותם ע"י הגעלה במים רותחים. לפני כן, ירחץ וינקה אותם היטב מכל לכלוך.

כלי זכוכית - לשיטת הספרדים, הם לא בולעים חמץ - ולכן לא צריכים שום הכשרה לפסח. אפילו אם הכניסו לתוכם חמץ גמור, כגון בירה, יש להתיר על ידי שטיפה בלבד. כלי זכוכית הנקראים פיירקס, שמבשלים בהם על האש, וכן דורלקס - מותרים על ידי שטיפה והדחה בלבד. לשיטת האשכנזים, אין להם תקנה ואסור להשתמש בהם בפסח.

כלי חרס - (ספלי קפה) לא ניתן להכשיר אותם לפסח. אם השתמשו בהם בחום, הגעלה לא מועילה כלל. מכל מקום, כיוון שרוחצים בו את הסירים והצלחות, אפילו אם הוא עשוי מחרסינה - יַערה עליו מים רותחים, ויכול להשתמש בו בפסח.

תנור - חייב לשפשף היטב את דפנות התנור בחומר ניקוי (עם צמר פלדה) מכל שמנונית שנספגה שם. לאחר שהבריק את התנור, מדליק אותו למשך שעה בטמפרטורה הגבוהה ביותר. ידאג שעד כניסת החג יעברו 24 שעות, שלא ישתמשו בו כלל.

מיקרוגל - יש להוציא את כלי הזכוכית שבו (ניתן לשליפה) ולהדיח אותו במים רותחים. לאחר מכן יש לנקות היטב את דפנות המיקרוגל עם חומר פוגם. יניח בתוכו כוס מים עם חומר ניקוי וידליק למשך רבע שעה. לאחר מכן לא ישתמש בו במשך 24 שעות.

מחילה על לשון הרע

עד כמה עלינו להיזהר שלא לדבר לשון הרע חלילה על הזולת. בנוסף לכך, עלינו לחשוב על כל מילה ומילה, לפני שאנחנו מוציאים מהפה. פעמים רבות, שאנחנו מתחרטים לאחר הדיבור, ואז עלינו לגשת לאותו אדם ולבקש ממנו מחילה על מה שאמרנו. מה יקרה, אם אותו אדם לא ירצה למחול לנו. מה נעשה אז?

שאלו את מרן רבינו, ר' חיים קניבסקי, על יהודי אחד שידע ש"ס בבלי וירושלמי. אותו אדם דיבר לשון הרע על אדם פלוני. כשהבין את טעותו, פנה לאותו אדם שדיבר עליו והפציר בו שימחל לו על מעשהו. פלוני אמר שקשה לו למחול, מכיוון שלפי מה שכתב מרן ה'חפץ חיים' שהמדבר לשון-הרע, כל זכויותיו עוברות לזה שסיפרו עליו וחובותיו עוברות למספר. קשה לו לותר על הזכויות, שיכול לקבל על תלמוד בבלי וירושלמי.

הזכירו לפני מרן הרב את דברי מרן ראש הישיבה ר' אהרון יהודה לייב שטיינמן זצ"ל, שלא יתכן שהמחול יפסיד מכך אלא הזכויות נשארות לזה שדיברו עליו, וגם למספר. כאשר רבינו שליט"א שמע את דברי מרן הגראי"ל אמר: "כבר הורה זקן". כשסיפרו את כל הסיפור לגראי"ל שטיינמן ביאר את דברי רבינו, שהטעם שזו מצווה יותר גדולה למחול, מפני שזה חסד.

פעם אחת מרן ה'חפץ חיים' וחתנו ר' צבי לוינסון נסעו בשליחות הישיבה בראדן. במהלך נסיעתם פגשו באחד מעשירי העיר מוסקבה, שהיה מחזיק תורה ובעל חסד מופלג. הוא קיבל אותם בכבוד גדול.

הם ישבו ושוחחו על הישיבה וצרכיה. תוך כדי השיחה ר' צבי יצא לחדר הסמוך כדי לנסח מברק בהול. ה'חפץ חיים' פנה לעשיר ואמר: "רואה אתה? בחדר הסמוך, יושבים כעת ומנסחים מברק וחושבים על כל מילה ומילה. אתה יודע מדוע? מכיוון שנדרשים לשלם על כל מילה ומילה!"

ה'פלא יועץ' מביא שעלינו להיזהר במיוחד מעבירות, שנראות קלות ורבים דשו בהם, כלומר המציאות היא שרבים מדברים לשון הרע. בספרי המקובלים כתוב כי המדבר לשון הרע מתגלגל בכלב נובח. רמז לדבר מהפסוק: **"וַיִּקְרָא לָהּ נֹבֵחַ"** (במדבר לב, מב). בספרי המקובלים דרשו על כך. המילה "לה" היא ראשי תיבות של "לשון הרע" ומיד לאחר מכן כתוב נֹבֵחַ, לרמז שאם חלילה האדם מדבר לשון הרע, הרי שחוזר בגלגול של בעל חי נֹבֵחַ - כלב.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.

בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

אם ראשונים כמלאכים - האדמו"ר הרב אשר ישעיה רבין מרופשיץ זצ"ל

הגאון הרב אשר ישעיה רבין מרופשיץ זצ"ל - נולד בשנת ה'תקל"ה (1775) בוורשה. משחר ימיו ישב באהלה של תורה, תוך כדי התמדה ויגיעה רבה והתפרסם כעילוי גדול. מעולם לא יצא מד' אמות של תורה ועבודה. בנעוריו זכה להכיר וללמוד מפיהם של צדיקי הדור ולהסתובב במחיצתם, ביניהם ה'חוזה מלובלין', המגיד מקוזניץ, הרה"ק מרימנוב, והרה"ק מאפטא זיע"א.

בשנת ה'תקפ"ז (1827) נפטר חותנו, האדמו"ר ר' נפתלי צבי הורביץ מרופשיץ, ורבינו התחיל לשמש כאדמו"ר במקומו כאשר רוב החסידים נהרו לפתחו והמשיכו את ההנהגה אצלו. שמו הקדוש התפרסם בכל קצווי הארץ. אלפים נהרו לחסות בצל קדשו, ובראשם עמודי העולם. גדולי צדיקי הדור התבטאו נוראות ונשגבות על גודל קדושתו ורום מדרגותיו.

מפורסמת התבטאותו של האדמו"ר ר' חיים הלברשטאם מצאנז שאמר על רבינו כי **"הוא אור העולם"**. תלמידו הרה"ק ר' שלום מקאמינקא אמר על רבינו: "לקחת שלום מידיו הקדושות של רבי אשר - כדאי ללכת אפילו שלוש מאות מיל ברגל רק לזכות לאחוז בידי הקדושות". **ענוותן מופלא. בעל רוח-הקודש. ידע מתי יפטר וגם רמז על כך.** כשהגיע לראשונה ל'חוזה מלובלין' אמר שהוא 'קורבן פסח יפה' ואכן נפטר בערב פסח, י"ד ניסן ה'תר"ה (1845). חי כ-70 שנים. בנו ר' מנשה מילא את מקומו כאדמו"ר.

אביו: ר' אליעזר ליפמאן (היה צדיק נסתר והתפרנס ממלאכת החייטות). **אמו:** מרת פרומט (בת האדמו"ר ר' אשר הורוביץ-אב"ד נארול מנאראל, נכדת הגה"ק מהר"ם מטיקטין). **אישתו:** מרת רייצא (בת האדמו"ר ר' נפתלי צבי הורביץ). **מרבותיו:** הגאונים האדמו"רים ר' יעקב יצחק הורוביץ (ה'חוזה מלובלין), ר' אברהם יהושע השיל (ה'אובה ישראל' מאפטא), ר' ישראל הופשטיין מקוזניץ, ר' מנחם מנדל מרימנוב, ר' מרדכי דוד מדאמבראווא, ר' ישראל פרידמן מרוז'ין.

מתלמידיו: האדמו"רים הגאונים ר' שלום מקאמינקא, ר' חיים הלברשטאם מצאנז, ר' יצחק אייזיק מזידיטשוב, ר' יצחק אייזיק מקאמרנא, ה'יטב לב' מסיגוט, ר' אליעזר מדזיקוב, ר' משה מראזוואדוב, ואחיו ה'אמרי נועם', ר' אהרון אפשטיין (בן ה'מאור ושמש'). **ילדיו:** ר' מנשה (מילא את מקום אביו ברופשיץ), ר' אהרון (רב ברימנוב), ר' אלימלך (רב בסוקולוב פודלסקי), ר' מנחם מענדל (רב בגלוגוב), ר' יחיאל (רב בקולבסוב), מרת חנה (נישאה לר' משולם פייבוש האלפרין מברז'אן), בת נוספת (נישאה לר' יצחק רייך). **מספריו:** **אור ישע**- דברי תורה (יצא לאור כשלושים שנה לאחר פטירתו) **יתולדות אור ישע שיחתן של עבדי אבות.**

תלמידו הרה"ג ה'קול אריה' נסע לרבינו עם אחוזת מרעיו בעגלה. אך יצאו מהעיר, כלב גדול רדף אחריהם ונבח כשעה עד שהאנשים שהיו בעגלה תמחו - על מה זה. ה'קול אריה' אמר להם: "הרי ידוע, כי מי שמלגלג על צדיקים, מתגלגל בכלב. הנה אנחנו נוסעים עתה לצדיק. בוודאי בכלב זה מגולגל איזה מלגלג על רבינו, ולכן צועק אחרינו". העגלה עברה בטעות על הכלב והרגה אותו מיד. הדבר היה לפלא גדול, מכיוון שהכלב היה גדול.

כולם הסכימו ואמרו: "כנראה, שהיה לו בזה תיקון". כשהגיעו בני החבורה לרופשיץ, והלכו לקבל את פני רבינו, פתח דבריו אליהם בזה הלשון: "אברכים, היודעים אתם, כי מה שהעולם אומרים שמי שצוחק על צדיקים מתגלגל בכלב הוא אמת". כאשר שמעו זאת מפורש יוצא מפה קודשו הבינו מיד את כוונתו, והתבוננו ברוב גודלו ומדרגתו של הצדיק, אשר אין נסתר מנגד עיניו.

הגה"ק מביקסאד זצ"ל סיפר שהגה"ק ר' חיים יוסף גוטליב זצ"ל מסטראפקוב היה פעם אצל רבינו. הוא הזכיר את זוגתו שהיתה מעוברת ושאל את רבינו: "איזה שם אקרא אם יוולד בן זכר?". רבינו השיב: "אפרים". שאל שוב: "איזה שם אקרא אם אשתי תלד נקבה?". השיב: "מנשה". ר' חיים יוסף תמה על התשובה, אבל בסוף אשתו ילדה תאומים, ור' חיים יוסף קרא לאחד מנשה ולשני אפרים.

הרה"ק משינאווא אמר פעם לרה"ק בעל 'ערוגת הבושם': "אספר לכם על רוח הקודש של רבינו. כשהייתי אברך סמוך על שולחן חותני זקני בעל ה'ישמח משה' זיע"א בעיר אוהעל, נסעתי פעם אחת בימים נוראים לרופשיץ. הייתי שם עד אחרי סוכות. באיסרו חג סוכות רבינו בא לביהמ"ד ושאל: "האם יש מישהו מאונגארן?". הראו לו עלי. שאל אותי: "האם שמעת דבר מפרשבורג?". השבתי: "לא שמעתי דבר". לא הבנתי על מה ירמזו הדברים. למחרת רבינו בא עוד הפעם לביהמ"ד ושאל: "האם שמעו דבר מפרשבורג?". אף אחד לא הבין את כוונתו ולא השיבו דבר. **לאחר מכן נודע שביום זה נפטר הגה"ק מרן בעל ה'חת"ם סופר' בפרשבורג והבינו למפרע מה היתה כוונת רבינו.**

איש אחד בא אל רבינו ושהה אצלו במשך מספר שבועות. האיש אמר בליבו: "זה זמן רב שאני יושב פה, ואני חפץ לנסוע לביתי. הרבי לא אמר לי עדיין איזה דרך לעבודת הבורא יתברך שמו". האיש הלך בבוקר לחדר של רבינו כדי לשאול אותו מה הדרך לעבודת הבורא. האיש נכנס לחדר ומצא את רבינו הולך בחדרו אנה ואנה כדרכו בקודש. רבינו פתח תיכף את פיו הקדוש ואמר: "כתוב: 'וַיִּלֶךְ מִשֶּׁה וַיִּדְבֹר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל' (דברים לא, א). וכי משה הלך לבית של כל אחד ואחד ואמר לו את דבר ה'? הפירוש הוא כך: 'וילך משה' - משה הלך בחדרו אנה ואנה בדבקות. 'וידבר' - בזה דיבר מחדרו אל כל אחד ואחד". האיש נסוג מיד אחורה שהרי קיבל את התשובה מפי רבינו כי ע"י שהצדיק עובד ה' בחדרו, אור עבודת השם מאיר לכל אחד ואחד בליבו. בספר 'אמרי יהודה' שכתב נכדו של רבינו, הרה"ק ר' אריה יהודה לייבוש מברעזאן, מביא את הסיפור הנ"ל ומוסיף: "מובן מאליו, שיש תנאי אחד בדבר, כי רק מי שרוצה לקשר את עצמו עם הצדיק אז מאיר מזה לזה. אבל מי שאינו מקושר לצדיק - אי אפשר לקבל ממנו הארה".

רבינו לא רצה בשום אופן שיספרו ממנו מופתים. פעם אחת בא אליו אחד, שהיה זקוק לישועה גדולה, והזכיר את עצמו לרבינו. הצדיק בירך אותו בדבר ישועה ורחמים, וה' היה בעזרו שניצל מהצרה. חבריו יעצו לו, שיסע שוב לרבינו ויביא לו מתנה הגונה ופדיון נפש, וכן עשה. כשהגיע לבית הצדיק, נכנס לקודש פנימה וסיפר לו על הישועה, שנעשתה לו והגיש לו את המתנה. לפתע ראה האיש, שפני רבינו השתנו, אזיל סומקא ואתי חורא. רבינו סגר את הדלת בעדו, והשליך את עצמו לארץ בבכיה גדולה וצעק: **"ריבונו של עולם הרי ביקשתי ממך שלא יספרו ממני מופתים"**.

ישועה מפלאה

כשל מלאך אלוקים".

"פחדתי מאוד להביט בפניו. האיש פנה אלי והרגיע אותי והודיע, כי תפילתי נענתה ובשנה הקרובה ייוולד לי בן".

"בקשתו היתה שאקרא לילד בשמו. התעוררתי שטופת זיעה מכף-רגל ועד ראש. הייתי בטוחה שראיתי בחלומי את אליהו- הנביא".

"סיפרתי את דבר החלום לבעלי ולמכריו. כצפוי, לא כולם התייחסו ברצינות לדברים. בסך הכל מדובר בחלום. כמו כן הם חששו שנתאכזב בפעם המי יודע כמה. פנימית היתה לי תחושה פנימית כי לא מדובר בחלום שווא וימים יגידו".

"החלטתי בליבי שאקרא לבן שיוולד בשם אליהו. עברתי טיפולים רפואיים באותה התקופה. הם היו ארוכים ומייגעים ונדרשתי להרבה אורך-רוח, כדי שלא להיתקף ביאוש".

"עברו מספר חודשים ואכן התבשרתי על-ידי הרופאים, כי אני עתידה ללדת! השמועה עשתה לה כנפיים והפכה לשיחת היום בשכונה. במיוחד, בעקבות חלומי, שהספיק להתפרסם כבר קודם לכן".

"בחודש השמיני להריוני, הזדמן לי להגיע לאחת מחברותי, לאחר תקופה ארוכה שלא ביקרתי אותה. נכנסתי לבית והיא הכניסה אותי לסלון. תמונה גדולה ומהודרת התנוססה לראווה על הקיר".

"לא יכולתי לטעות. זה היה הוא. כן, זה אליהו הנביא שהגיע אלי בחלומי! 'מהיכן יש לחברתי תמונה של אליהו הנביא?', תהיתי".

"שיניי נקשו וכל גופי רעד. במשך דקות ארוכות לא יכולתי לפצות את פי. חברתי כבר פחדה לשלומי. היא לא הבינה מה עובר עלי ולמה אני רועדת".

"היא ובני ביתה ניסו להרגיע אותי, ולא ממש הצליחו. החלום כמו צף ועלה בתודעתי. פשוט חוויתי אותו מחדש. לאחר דקות ארוכות רוחי שבה אלי וסיפרתי לחברה על החלום".

"סיפרתי גם על החלטתי לקרוא לילד אליהו, ועל כך שהנס שאתי נושאת בבטני אכן בא בעקבותיו. דבר אחד לא היה לי כל כך ברור. איך חברתי הצליחה להשיג תמונה של מלאך?"

"התמונה היא לא של אליהו הנביא", חברתי הסבירה לי. 'זו תמונה של הרבי מליובאוויטש'. עכשיו אתה מבין לפרש שמו של הילד?", האישה מחתה את לחלוחית עיניה. "הרבי בעצמו ביקש שכך אקרא לו".

שכונת סלע בנתניה מאוכלסת בתושבים רבים ממוצא טריפוליטאי. בחלקם הגדול מדובר באנשים קשי-יום. לפני מספר שנים הרב משה אנטיזדה, רבם של יוצאי איראן בנתניה 'אימץ' את השכונה.

משמעות הדבר היתה, כי הרב אנטיזדה נהג להגיע לשכונה מדי יום ביומו ולערוך פעילות עם ילדי השכונה, שהסתובבו ברחובות בשעמום מוחלט ובאפס-מעשה. כך עזר גם להורים, שלא ידעו כיצד להתמודד עם הילדים, וגם העניק לילדים ערך מוסף בפעילות.

ההיענות לפעילות היתה גבוהה במיוחד. ילדים רבים נכחו בה בקביעות. יום אחד הרב אנטיזדה ראה פנים חדשות בין הילדים. ילד לבוש מכנסיים קצרים.

הילד עשה עליו רושם של שובב לא קטן. הרב פנה אליו ושאל בחביבות: "מה שמך?". הוא לא ידע איזה הפתעה תנחת עליו בשנייה הבאה. הילד אמר בקול: "קוראים לי מנחם מענדל".

הרב אנטיזדה נדהם כששמה את התשובה. ילד ממוצא טריפוליטאי שנקרא גם מנחם וגם מענדל? שני השמות של הרבי מליובאוויטש!

הילד ממש לא עשה רושם של בן למשפחה חסידית, בלשון המעטה. מהיכן הגיע לו השם הזה? "אולי הוא סתם אומר", הרב חשב לעצמו, "כי הוא יודע שאני חב"דניק".

כאשר הפעילות הסתיימה, אמא של הילד הגיעה לקחת אותו לבית. הרב אנטיזדה שמע אותה קוראת לבנה: "מנחם מענדל, בוא אנחנו צריכים ללכת לבית". הספק אז סר מליבו. הילד אכן דובר אמת.

הרב לא עצר בעד סקרנותו וניגש אל האם. "סליחה שאני שואל", כחכח בגרונו. "מדוע קראתם לילד בשם מנחם מענדל?".

האישה חייכה. "זה סיפור ארוך", אמרה. חלפו מספר שניות של שתיקה ואז היא פתחה בסיפורה המרגש: "שנים רבות לאחר נישואי, לא זכינו לפרי-בטן. ככל שחלף הזמן, מצב רוחי הלך והעכיר".

"חשתי חוסר טעם בחיי. תסכול עצום. ריקנות בחיים. בכיתי והתפללתי לילות שלמים ממש. אומנם לא קראתי מתוך סידור, אבל פניתי לאלוקים בשפה שלי".

"התחננתי לבורא עולם, שיאיר את מזלי ויזכה אותי בילד". עיני האישה זלגו דמעות, כאילו חזרה אל אותם ימים.

"לילה אחד, חלמתי חלום מוזר. ראיתי יהודי מבוגר, מלא חן והדר, מעוטר בזקן לבן, ועיניו מפיקות חכמה. מראהו היה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל וילד יחיא בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל אביבה בת איירין ע"ה זרהבת שושנה רייזל ע"ה יצחק בן ברקו דב ע"ה אברהם בן יונה ז"ל מרים בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן יצחק ז"ל יצחק בן רחל ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל יצחק בן מרדכי ע"ה לטיף בן פרחיה ז"ל שלום בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל מרים בן שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל אביבה לוש ע"ה אלון בן סעדה ז"ל דוד יצחק בן פרחיה ז"ל שרה בת נרקיס ע"ה גורג'יה בת נעימה ע"ה אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זיזי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרהרה ע"ה אברהם בן טובה ז"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרוחה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה